

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- elsődlegesen semmisítse meg az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 bizottsági határozatot, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- másodlagosan módosítsa a fent említett határozat 2. cikkében a felperes egyetemleges felelősségével megállapított bírságot 0 euróra, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket azáltal, hogy a műanyag ipari zsákok ágazatában megállapodások és összehangolt megállapodások hálózatában vett részt, amely érintette Belgiumot, Franciaországot, Németországot, Luxemburgot, Hollandiát és Spanyolországot, és árögzítést, közös árszámítási módszerek kialakítását, piacfelosztást, eladási mennyiségek felosztását, ügyfelek, szerződések és megrendelések elosztását, pályázati felhívásokra való összehangolt ajánlattételt és egyedi információk cseréjét foglalta magába.

A felperes jogsértése egy másik társaság, a Trioplast Wittenheim SA (TW) magatartásához kapcsolódott, amelynek a kérdéses kartellben való részvételét a Bizottság megállapította. Egy másik társaság, az FLS Plast, amelynek a felperes a holding társasága volt, részesedéssel rendelkezett a TW-ben, és azon időszak nagy részében, amely vonatkozásában a felperes felelősségét megállapították, a TW 100 %-ban az FLS Plast leányvállalata volt. A Bizottság a TW-re bírságot szabott ki, és megállapította az FLS Plast egyetemleges felelősségét e bírság egy részére.

A felperes keresete alátámasztásaként először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az anyavállalat felelősségének tesztjét, mivel nem bizonyította, hogy a felperes vonatkozásában fennálltak olyan körülmények, amelyek a TW-re tett anyavállalati befolyás vélelmét alátámasztaná. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság nem a helyes jogi tesztet alkalmazta, mivel szigorúbb feltételek vonatkoznak a jelen esethez hasonló helyzetre, amelyben a Bizottság szerint a TW már korábban megkezdte a kartellben való részvételét, mielőtt a felperes leányvállalata felvásárolta volna, és eladása után továbbra is részt vett a kartellben. Bárhogya is, a felperes úgy véli, hogy bizonyította, miszerint a TW önállóan döntött saját piaci magatartásáról, és nem hajtott végre a felperes által adott utasításokat.

A felperes továbbá azzal érvel, hogy felelősségének megállapítása hátrányosan megkülönböztető jellegű, aránytalan és önkényes, mivel a Bizottság határozatban foglalt semelyik másik

csoport felelősségét nem állapította meg az operatív leányvállalat, az anyavállalat és az anyavállalat anyavállalata tekintetében, amint az a TW és a felperes esetében történt. Ezen túlmenően, bár a TW korábban egy másik csoporthoz tartozott, a Bizottság nem állapította meg e másik csoport valamely tagjának felelősségét a TW-nek a kartellben való részvételéért. Végül a felperes felelőssége aránytalan, mivel a Bizottság a felperes felelősségét a TW-re kiszabott bírság 85,7 %-áért állapította meg, bár csupán 8 évig rendelkezett részesedéssel a TW-ben, az utóbbi kartellben való állítólagos részvételének összesen 20 éve alatt.

A felperes ezen utóbbi érveket azon vagylagos kérelmének alátámasztására is előterjeszti, hogy a rá kiszabott bírságot az Elsőfokú Bíróság csökkentse. Azzal érvel továbbá, hogy a rá kiszabott bírság túlzott, mivel a Bizottság nem állapított meg külön alapösszeget a felperesre nézve, amelynek során figyelembe vette volna felelősségének hiányát. Azt állítja, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el azáltal, hogy nem vett tekintetbe bizonyos, a felperes javára szóló enyhítő körülményeket.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság további jogban való tévedést követett el azáltal, hogy a TW felelősségét megállapította az 1982-től 1988-ig tartó időszakra; hogy aránytalan, túlzott, a forgalom 10 %-ának megfelelő felső határt meghaladó bírságot szabott ki az utóbbira; hogy az elsősorban felelős félnek, a TW-nek nyújtott bírságcsökkentést nem nyújtotta a felperesnek is, vagy legalábbis az engedékenységi közlemény alapján nem nyújtott ettől független bírságcsökkentést a felperesnek.

2006. február 23-án benyújtott kereset – JM kontra Bizottság

(T-66/06. sz. ügy)

(2006/C 96/44)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: a JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Németország) (képviselő: H.-J. Hellmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott, a felperesnek 2005. december 14-én kézbesített C(2005)4634 végl. bizottsági határozatot, amennyiben az az utóbbira vonatkozik;

vagylagosan csökkentse a felperesre egyetemlegesen kiszabott bírságot;

- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 végl. bizottsági határozatot vitatja. A Bizottság a megtámadott határozatban egyetemlegesen bírságot szabott ki az RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) vállalkozásra és a felperesre az EK 81. cikk megsértése miatt. A Bizottság szerint ezen utóbbiak a műanyag ipari zsákok ágazatában Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Luxemburgban, Hollandiában és Spanyolországban megállapodások és összehangolt megállapodások hálózatában vettek részt.

Keresete alátámasztásaként a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a közigazgatás jogszerűségének elvét. Az alperesnek nem volt jogalapja és felhatalmazása, hogy a felperes egyetemleges felelősségét megállapítsa.

Ezen túlmenően a felperes kifogásolja, hogy a Bizottság megállapította felelősségét az RKW jogsértéséért is. E felelősség megállapításának feltételei, amelyeket a Bíróság dolgozott ki, nem teljesülnek. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a közigazgatás jogszerűségének elvét azért, hogy megállapította felelősségét az RKW jogsértéséért, mivel az alperes bírságkiszabási gyakorlatára nem terjed ki a 17/1962 rendelet⁽¹⁾ 15. cikkének (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás. Ezzel kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód és az arányosság elveit.

A felperes ezenkívül azt állítja, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta a 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését és a bírságkiszabási iránymutatást. Többek között az RKW-val kapcsolatos bizonyítékok felvétele és értékelése szabálytalan volt. A korábbi közigazgatási gyakorlattal összevetve az RKW-ra kiszabott bírság továbbá aránytalan. Ami a jogsértés súlyára tekintettel kiszabott kezdeti bírságösszeget illeti, a felperes úgy véli, hogy a Bizottság több szempontból hátrányosan megkülönböztette az RKW-t, más felekkel – a határozat többi címzettjével – összehasonlítva. Ezen túlmenően a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a jogsértés időtartamát, és nem vette figyelembe az RKW-vel kapcsolatos enyhítő körülményeket. Végül a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság

megsértette a 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel az RKW-ra kiszabott bírságot az engedékenységi közleménnyel ellentétesen állapította meg.

⁽¹⁾ A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló 17. (első) rendelet (HL L 13., 204. o., 1962. február 21.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)

2006. február 20-án benyújtott kereset – Elini N. V. kontra OHIM

(T-67/06. sz. ügy)

(2006/C 96/45)

A keresetlevél nyelve: holland

Felek

Felperes: Elini N. V. (Antwerpen, Belgium) (képviselők: F. Cornette és S. Tilsley ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rolex S.A. (Genf, Svájc)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság vizsgálja meg újra és helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2005. december 12-i R-725/2004-4. sz., megtámadott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Elini N. V.

Az érintett közösségi védjegy: Az „Elini” ábrás védjegy a 14. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (ékszerek; órák; óraszíjak, óraüvegek, óraláncok; drágakövek),

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Rolex S.A.